

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 april 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANSTEENHUYSE, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekers zich voor hun asielaanvragen baseren op de motieven die door hun zoon K.B. in diens asielaanvraag werden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

De Raad heeft in het arrest nr. 83 890 van 28 juni 2012 aan de zoon van verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“De bestreden beslissing stelt vast dat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen met Albanezen in Montenegro die verzoeker aanvoert; (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt geen of

onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Montenegro aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten; (iii) de problemen in Kosovo van persoonlijke en/of socio-economische aard zijn; (iv) de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten aan minderheden geboden wordt als toereikend wordt beoordeeld; (v) er anno 2012 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo.

Verzoeker slaagt er niet in de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. Hij beperkt zich tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en tracht, via de verwijzing naar algemene rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch, aan te tonen dat Roma in Kosovo te maken hebben met discriminatie, doch deze rapporten, die hij overigens niet in concreto toelicht, zijn niet bij machte afbreuk te doen aan de inhoud van de door verweerder bijgebrachte informatie die gesteund is op talloze objectieve bronnen. In zoverre de door verzoeker bijgebrachte internetartikels strijden met voormelde inhoud, dient de voorkeur te worden gegeven aan de door verweerder bijgebrachte onderzoeksresultaten, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven de door verzoeker neergelegde niet-geanalyseerde en niet-toegelichte van het internet geplukte informatie.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.”

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijgevolg tonen verzoekers evenmin aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER